EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 19.11.2025
COM(2025) 695 final

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

o hodnocení směrnice Rady 2011/16/EU o správní spolupráci v oblasti daní

{SWD(2025) 365 final}

1. Úvod

EU je i nadále odhodlána zintenzivňovat boj proti přeshraničním daňovým podvodům, únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem, aby byl v EU odváděn spravedlivý podíl daní. Vyžaduje to účinnou spolupráci správců daně členských států.

Pravidla přímého zdanění jsou většinou upravena na vnitrostátní úrovni, ale podniky působící v globalizované ekonomice mají větší možnosti využívat nesrovnalostí mezi pravidly k přesunu zisků a vyhýbání se zdanění, čímž poškozují základy daně jiných zemí. Rostoucí mobilita osob a kapitálu usnadnila fyzickým osobám pracovat a investovat v jiných členských státech EU. Takto se měnící prostředí klade před správce daně neustálé výzvy, protože daňoví poplatníci v EU jsou obvykle povinni přiznávat své celosvětové příjmy v zemi svého bydliště. Vnitrostátní správci daně nemohou za těchto okolností efektivně jednat sami, a proto je nutné zajistit spolupráci v rámci celé EU.

Od přijetí směrnice 2011/16/EU (směrnice o správní spolupráci v oblasti daní – DAC nebo DAC1) bylo dosaženo značného pokroku, neboť členským státům byly poskytnuty komplexní harmonizované nástroje, které mají zajistit jejich účinnou spolupráci v oblasti přímého zdanění. Mezi tyto nástroje patří výměna informací (na žádost, automatická a spontánní) a další nástroje spolupráce (přítomnost v prostorách správních orgánů nebo při správních šetřeních, souběžné kontroly a společné audity).

Jedním z nejvýznamnějších kroků v oblasti správní spolupráce je zavedení **automatické výměny informací**, tj. systematické sdělování předem definovaných informací od správce daně členského státu správci daně jiného členského státu bez předchozí žádosti.

EU stojí v tomto ohledu v čele úsilí a od 1. ledna 2015 probíhá automatická výměna informací o pěti kategoriích příjmů a kapitálu, tj. o příjmech ze zaměstnání, důchodech, odměnách ředitelů, produktech životního pojištění a o vlastnictví nemovitého majetku a příjmech z něho (DAC1)[1]. Jedná se o informace, které by daňové orgány měly mít v zásadě ve svých systémech a jsou jim víceméně snadno dostupné. Od té doby byla směrnice o správní spolupráci v oblasti daní pozměněna a v souladu s mezinárodním vývojem rozšířila rozsah automatické výměny informací o: i) informace o finančních účtech (DAC2)[2]; ii) předběžná daňová rozhodnutí s přeshraničním prvkem a předběžná posouzení převodních cen (DAC3)[3]; iii) zprávy podle jednotlivých zemí (DAC4)[4]; iv) přeshraniční uspořádání, která se mají oznamovat a která naznačují možné vyhýbání se daňovým povinnostem) (DAC6)[5]; v) příjmy z využívání platforem (DAC7)[6]; vi) kryptoaktiva a elektronické peníze (DAC8)[7]. Další změny umožnily daňovým orgánům přístup k určitým informacím o boji proti praní peněz (DAC5) a rozšířily rozsah automatické výměny informací tak, aby zahrnovala licenční poplatky, dividendy vyplacené mimo schovatelské účty a rozhodnutí s

[1] První automatická výměna informací podle DAC1 do 30. 6. 2015 za rok 2014.
[2] První výměny podle DAC2 do 30. 9. 2017 za rok 2016.
[3] První výměny podle DAC3 do 30. 9. 2017, centrální rejstřík v provozu od ledna 2018.
[4] První výměny podle DAC4 do 30. 6. 2018 za rok 2016.
[5] První výměny podle DAC6 do 31. 8. 2020.
[6] První výměny podle DAC7 do 29. 2. 2024 za rok 2023.
[7] První výměny podle DAC8 do 30. 9. 2027 za rok 2026.

přeshraničním prvkem týkající se fyzických osob. Poslední změna (DAC9)[8] stanoví výměnu informací požadovaných podle směrnice druhého pilíře.

Rozšíření rozsahu automatické výměny informací po přijetí DAC1 bylo spojeno se zavedením **harmonizovaných oznamovacích povinností** pro určité kategorie subjektů (např. finanční instituce, nadnárodní společnosti, zprostředkovatele, provozovatele digitálních platforem atd.), které jsou povinny sdílet informace se svými správci daní, aby si je následně mohly vyměňovat mezi sebou. Výměna informací mezi členskými státy EU probíhá pomocí **společných schémat IT a společných infrastruktur IT**, které poskytuje Komise a jež zajišťují důvěrnou povahu a ochranu dat. Zatímco v případě DAC3, DAC6 a DAC8 probíhá výměna informací zpravidla na bilaterální úrovni, informace se vyměňují prostřednictvím centrálního rejstříku, do něhož mají přístup všechny členské státy.

2. Závěry hodnocení

Článek 27 směrnice o správní spolupráci v oblasti daní vyžaduje, aby Evropská komise od 1. ledna 2013 každých pět let předložila Evropskému parlamentu a Radě zprávu o jejím uplatňování.

Na konci roku 2017 Komise zveřejnila svou první víceletou zprávu o DAC. Následovala zpráva o automatické výměně informací v prosinci 2018. V roce 2019 zveřejnila Komise první komplexní hodnocení, které se vztahuje na období od roku 2013 do roku 2017. Hlavní zjištění hodnocení byla, že i) ustanovení DAC byla provedena, ale ne všechna opatření byla provedena účinně; ii) výměna informací podle DAC výrazně zvýšila objem údajů, které mají správci daně k dispozici, ale jejich schopnost tyto údaje spravovat se nezvýšila stejným tempem; iii) posouzení přínosů bylo velmi omezené kvůli nedostatku dostupných statistických informací.

Tato druhá hodnotící zpráva se vztahuje na období od roku **2018** do roku **2023**. Podpořil ji doprovodný pracovní dokument útvarů Komise (SWD), který vychází ze závěrů externí studie, výsledků veřejných a cílených konzultací provedených Komisí, údajů poskytnutých členskými státy a dalších vstupů, jako jsou výsledky příslušné práce provedené v rámci programu Komise Fiscalis.

Rozsah tohoto hodnocení zahrnuje všechny změny provedené u **směrnice o správní spolupráci v oblasti daní (DAC) až do DAC6 včetně**. V případě DAC7 jsou uvedeny pouze kvalitativní informace, protože první relevantní výměny se uskutečnily až v únoru 2024, a proto ještě nejsou k dispozici úplné statistické informace. Toto hodnocení nebere v úvahu pozdější změny DAC. V důsledku změn čl. 27 odst. 2 DAC, které byly provedeny v rámci DAC8, se toto hodnocení navíc zabývá také významem charakteristických znaků DAC6 pro výměnu informací o potenciálně škodlivých přeshraničních uspořádáních.

Hodnocení dospělo k závěru, že DAC poskytuje **spolehlivý, průběžně se vyvíjející a poměrně pružný právní rámec,** který usnadňuje **úzkou správní spolupráci** daňových orgánů členských států. Mechanismy DAC z celkového hlediska **účinně** a **účelně** přispěly k posílení schopnosti členských států bojovat proti daňovým podvodům, únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem. Rámec spolupráce stanovený v DAC funguje efektivně, ale za cenu **velkého úsilí a investic**

[8] První výměny podle DAC9 od 1. 12. 2026 za rok 2024.

různých zúčastněných stran, zejména daňových orgánů členských států a podniků. DAC je v zásadě **v souladu** s dalšími příslušnými iniciativami EU a mezinárodními iniciativami, poskytuje **přidanou hodnotu EU** ve srovnání s vnitrostátními nebo dvoustrannými řešeními a je stále velmi **relevantní** coby politický zásah.

Níže je uveden přehled **hlavních výsledků** hodnocení každého z pěti kritérií zlepšování právní úpravy.

Účinnost

Z hodnocení vyplývá, že DAC usnadnila výměnu **značných objemů informací, které jsou čím dál více spárované a v rostoucí míře využívány daňovými orgány,** a to jak pro účely posouzení rizik a kontroly, tak za účelem podpory dobrovolného dodržování předpisů ze strany daňových poplatníků, což má pozitivní dopad na základy daně a příjmy členských států.

Třemi hlavními faktory účinnosti jsou **včasnost, úplnost a kvalita** informací, neboť ovlivňují schopnost členských států využívat získané informace. Z analýzy vyplývá, že zejména informace získané na základě výměny informací podle DAC1 a DAC2 jsou obecně včasné, úplné a kvalitní, což zvyšuje schopnost daňových orgánů sledovat přeshraniční činnosti.

Pokud jde o DAC3 a DAC4, výměna informací sice obecně probíhá včas, existují však určité problémy týkající se úplnosti informací, zejména kvůli neúplným DIČ a nedostatečně podrobným shrnutím předběžných daňových rozhodnutí s přeshraničním prvkem. Byly zjištěny určité problémy i v souvislosti s kvalitou a úplností informací podle DAC6.

Účelnost

Směrnice o správní spolupráci v oblasti daní (DAC) vykazuje kladný poměr nákladů a přínosů, neboť **náklady spojené s DAC jsou úměrné dosaženým přínosům**.

Roční opakující se náklady na úpravy a **správní výdaje** v souvislosti s fungováním DAC se odhadují na přibližně **646 milionů EUR** pro všechny zúčastněné strany (tj. soukromé subjekty a daňové orgány).

Velká část správních výdajů připadá na podniky **(604 milionů EUR)**, přičemž největší podíl souvisí s oznamovacími povinnostmi podle DAC2 **(550 milionů EUR)**. Roční náklady daňových orgánů činí přibližně **42 milionů EUR**, přičemž větší část je spojena s automatickou výměnou informací. Nejvyšší náklady vznikají daňovým orgánům v případě DAC1 a DAC2.

Celkový **přínos** DAC se odhaduje na přibližně **6,8 miliardy EUR ročně**.

S ohledem na střední odhady má automatická výměna informací podle DAC1 a DAC2 přinášet přibližně 1,2 miliardy EUR ročně v podobě daňového zvýhodnění v EU, zatímco podle DAC4 přispívá podle odhadů k dalším 5,6 miliardy EUR ročně v podobě daňových příjmů. Tyto přínosy plynou vnitrostátním daňovým orgánům.

Soudržnost

Hodnocení dospělo k závěru, že DAC je v **zásadě** v souladu **s ostatními příslušnými iniciativami EU** a že doplňuje cíle ostatních opatření EU zaměřených proti praní peněz a financování terorismu (směrnice o boji proti praní peněz) a podvodům v oblasti DPH (nařízení Rady (EU) č. 904/2010). V hodnocení se rovněž konstatuje, že by bylo vhodné prozkoumat další synergie s těmito opatřeními.

DAC je rovněž **obecně v souladu** se standardy pro oznamování a výměnu informací vypracovanými na **mezinárodní úrovni**. Jejich soulad zajišťuje jednotný přístup členských států k dodržování mezinárodních daňových předpisů. Sladění DAC s mezinárodními standardy usnadňuje začlenění do úsilí o širší mezinárodní spolupráci v oblasti daní, a je tedy efektivnější při omezování daňových úniků a vyhýbání se daňovým povinnostem v celosvětovém měřítku.

Přidaná hodnota EU

DAC přináší **významnou přidanou hodnotu EU**, neboť vytváří harmonizovaný rámec pro spolupráci v oblasti daní, který svým rozsahem a účinností překonává ostatní stávající vnitrostátní nebo dvoustranná řešení.

Zaprvé, DAC usnadňuje komplexní sdílení údajů mezi všemi členskými státy způsobem, který je zcela v souladu s ustanoveními obecného nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR).

Zadruhé, vytvořením možnosti automatické výměny informací mají všechny členské státy přístup k důležitým daňovým informacím. Tím se výrazně omezí příležitosti pro strategie vyhýbání se daňovým povinnostem, které využívají rozdílů mezi vnitrostátními daňovými systémy, a zvýší se transparentnost v celé EU.

Zatřetí, společné infrastruktury IT vytvořené podle DAC zefektivňují procesy výměny informací, a snižují tak administrativní zátěž, náklady a neefektivitu spojenou s dvoustrannými dohodami. Toto nastavení také posiluje vzájemnou důvěru a spolupráci mezi daňovými orgány.

V souvislosti s mezinárodními standardy zajišťuje DAC koordinovaný přístup k jejich provádění a uplatňování, což zabezpečuje fungování vnitřního trhu.

Relevantnost

DAC je i nadále **velmi důležitá a nezbytná** pro boj proti daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem a agresivnímu daňovému plánování, neboť je flexibilním nástrojem, který umožňuje začlenit nové oblasti spolupráce a nové výměny informací, pokud je třeba.

S rostoucím propojením ekonomik, vznikem nových obchodních modelů a rozšiřováním digitálních platforem se tradiční daňové systémy potýkají s novými překážkami při sledování příjmů a zajišťování jejich souladu s předpisy. Směrnice se neustále vyvíjí a začleňuje nové prvky, například DAC7 se zaměřuje na příjmy z digitálních platforem a DAC8 zajišťuje transparentnost v oblasti kryptoaktiv. Směrnice tak zůstala relevantní a účinná při řešení nových problémů, které přináší moderní ekonomická realita.

Sladění DAC s celosvětovými standardy navíc zajišťuje, že její cíle doplňují mezinárodní úsilí o vytvoření rovných podmínek v oblasti dodržování daňových předpisů na celém světě. Tímto způsobem DAC nejen zvyšuje schopnost členských států EU bojovat proti vyhýbání se daňovým povinnostem a daňovým únikům, ale také posiluje pozici EU v celosvětové daňové politice.

3. Získané poznatky

Z hodnocení vyplynuly následující poznatky.

Právní rámec DAC je spolehlivý, ale jeho nejednotné uplatňování v EU zvyšuje administrativní zátěž podniků

Hodnocení dospělo k závěru, že právní rámec DAC je spolehlivý, ale že četnost jejích změn od roku 2011 způsobila, že právní text je složitější a méně uživatelsky přívětivý.

Toto hodnocení je první příležitostí pro hloubkovou analýzu DAC6. Následně zúčastněné strany zaslaly většinu zpětné vazby. Soukromé zúčastněné strany i daňové orgány se shodují, že DAC6 je kvůli své složitosti a možnosti rozdílného výkladu ze strany členských států z hlediska uplatňování nejobtížněji částí DAC. Některé problémy se časem mohou zmírnit (např. nadměrné a nedostatečné vykazování), ale kvůli nedostatečné harmonizaci daňové politiky v celé EU pravděpodobně zcela nezmizí. Je třeba rovněž poznamenat, že některá ustanovení (např. „test hlavního přínosu“ a některé charakteristické znaky) byla koncipována obecně, aby se zajistilo dostatečné pokrytí všech potenciálních škodlivých přeshraničních uspořádání. Vznikají tak problémy s výkladem jak pro členské státy, tak pro zprostředkovatele, což vede k nejednotnému uplatňování DAC, a tedy k problémům v oblasti právní jistoty a rovných podmínek, což zase zvyšuje administrativní zátěž. Na nedůsledné uplatňování DAC6 upozornil také Evropský účetní dvůr (EÚD) ve své zvláštní zprávě z listopadu 2024 nazvané Boj proti škodlivým daňovým režimům a vyhýbání se daňovým povinnostem ze strany podniků. Konečně, zúčastněné strany z řad podniků a v menší míře i správci daně se domnívají, že některé z charakteristických znaků DAC6 již nejsou vhodné pro daný účel.

Rámec sankcí za neplnění oznamovacích povinností podle DAC se v jednotlivých členských státech značně liší

Článek 25a DAC vyžaduje, aby členské státy zavedly „účinné, přiměřené a odrazující sankce“ za nedodržení předpisů ze strany právnických a fyzických osob podávajících informace podle DAC2, DAC4 a DAC6.

Ve své zvláštní zprávě z ledna 2021 nazvané Výměna daňových informací v EU EÚD poukázal na riziko, že sankce uplatňované členskými státy nemají dostatečně odrazující účinek, aby zajistily úplné dodržování požadavků na podávání informací podle DAC2. Komise v rámci posouzení dopadů u DAC8 analyzovala režimy sankcí členských států a v rámci DAC8 předložila návrh na zavedení minimálních sankcí za trestné činy, které se mají oznamovat. Rada však tuto změnu nepřijala.

Hodnocení dospělo k závěru, že tato otázka je stále aktuální. Tento závěr podporuje i zvláštní zpráva EÚD z listopadu 2024. EÚD doporučil, aby Komise v případech, kdy jsou k dispozici

dostatečné důkazy o tom, že členské státy uplatňují zjevně nepřiměřený systém sankcí za porušení DAC6, zahájila řízení o nesplnění povinnosti.

Kvalita údajů se zlepšila, ale identifikace daňových poplatníků je pro některé burzy stále obtížná

Kvalita údajů se mezi lety 2018 a 2023 zlepšila, zejména v případě DAC1 a DAC2, což bylo označeno za jeden z nejvýznamnějších posunů od předchozího hodnocení. Pokud jde o DAC3 a DAC6, hlavním problémem je používání abstraktních údajů přijatých ve formátu volného textu.

Pro DAC6 je charakteristické, že schéma podávání informací nepředepisuje identifikaci zemí mimo EU zapojených do přeshraničního uspořádání. Pro členské státy je proto obtížné zjistit, zda se jedná o jurisdikce mimo EU, a pokud ano, identifikovat je.

Navzdory dosavadnímu pokroku se stále vyskytují problémy s párováním údajů. Studie uvádí, že spárovat nelze malé procento údajů (5–15 % v případě DAC1 až DAC4). Z důvodu nemožnosti spárovat údaje musí správci daně požádat o zpětnou vazbu nebo ji ručně poskytnout ostatním členským státům. Je to neúměrně náročné na zdroje a nákladné a výrazně to zvyšuje administrativní zátěž správců daně.

Používání údajů je rozšířené (i když není systematické), ale správci daní by měli nést větší odpovědnost za to, jak jsou údaje podle DAC používány

Členské státy během hodnoceného období výrazně více využívaly údaje získané podle DAC, nicméně u všech DAC není situace stejná. Daňové orgány hojně využívají informace podávané podle DAC1 a DAC2 ke stanovení nebo přehodnocení základů daně nebo k potvrzení daňových přiznání daňových poplatníků, ale údaje vyměňované podle DAC3, DAC4 a DAC6 jsou vhodnější pro úkoly analýzy rizik, jejichž účelem je zjistit, zda existuje systém daňových úniků.

Byl zaznamenán nárůst ve využívání získaných údajů, ale členské státy výsledky plynoucí z využívání údajů efektivně nesledují ani nezveřejňují. EÚD ve své zprávě za rok 2021 konstatoval, že je potřeba zvýšit transparentnost a viditelnost úspěchů a výsledků dosažených podle DAC. EÚD vyzval k vytvoření společného rámce EU pro monitorování činností správní spolupráce, aby bylo možné lépe měřit jejich výsledky. Přestože je větší transparentnost žádoucí, je zřejmé, že přesně přiřadit výsledky k údajům získaným podle DAC lze jen obtížně, zejména proto, že vnitrostátní správci daně nepoužívají tyto údaje izolovaně. Ve skutečnosti se tyto údaje obvykle kombinují a doplňují s celostátními údaji, aby poskytly úplnější obraz o situaci daňového poplatníka. Například posouzení rizik prováděné správci daně členských států může vycházet z informací z vnitrostátních zdrojů i z několika DAC. Samotné posouzení rizik nemusí vést ke zvýšení daňových příjmů ani k nějakému vyčíslitelnému výsledku.

Systémy IT pro výměnu informací fungují, ale jejich provoz vyžaduje značné množství zdrojů

Celkově nebyly informační systémy, které Komise a členské státy zpřístupnily, vystaveny přímé kritice. Četnost změn provedených od roku 2011 však vytváří tlak na členské státy i zúčastněné strany při vytváření a udržování systémů pro podávání a výměnu informací.

DAC představuje jediný harmonizovaný rámec pro podávání informací, ale v každém členském státě musí být vytvořena samostatná IT struktura, což vyžaduje značné náklady a zdroje pro

všechny zúčastněné strany. Proto panuje velký zájem o komplexní digitální transformaci, která by postupy zjednodušila a náklady snížila.

4. Další postup

Na základě informací od zúčastněných stran a poznatků získaných při hodnocení Komise případně prozkoumá nebo po konzultaci s příslušnými zúčastněnými stranami přijme následující opatření, aby ještě více zlepšila fungování DAC a zajistila tak, že její cíle budou zcela naplněny.

Zjednodušení DAC a zajištění jejího jednotného uplatňování s cílem snížit administrativní zátěž

Boj proti daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem a agresivnímu plánování je i nadále velmi důležitou součástí programu Komise pro zajištění spravedlivého zdanění a dobře fungujícího vnitřního trhu. Konkurenceschopnost EU však zvýší srozumitelnější, jednodušší a soudržnější rámec, který bude ve všech členských státech vykládán a uplatňován jednotně, neboť se tím sníží administrativní zátěž a zvýší právní jistota pro zúčastněné strany. K dosažení těchto cílů přispějí tři opatření.

Zaprvé, je nezbytné konsolidovat různé právní texty DAC, aby byly srozumitelnější.

Zadruhé a v kontextu obecnějšího programu zjednodušování předpisů Komise posoudí možnosti zvýšení celkové vnitřní soudržnosti právního rámce DAC, a to odstraněním možných duplicit a nesrovnalostí a prozkoumáním možností zjednodušení nebo odstranění oznamovacích povinností, které by mohly být zbytečně zatěžující.

Pokud jde o DAC6, Komise pečlivě analyzuje a posoudí potřebu případných změn, zejména u stávajících charakteristických znaků, které by bylo vhodné zpřesnit a zjednodušit, a zároveň zajistí, aby systém zůstal spolehlivý z hlediska svých cílů a nebyl změnami oslaben. Komise rovněž prozkoumá možnost začlenění zásad a koncepcí, které Rada důkladně posoudila v rámci bývalého návrhu UNSHELL, do zjednodušeného rámce DAC.

Zatřetí, aby se snížily rozdíly ve výkladu a uplatňování DAC členskými státy, Komise (ve spolupráci s členskými státy) vypracuje a následně zveřejní pokyny na úrovni EU k nejnovějším změnám DAC. U budoucích změn bude postupovat systematičtěji.

Zlepšení rámce sankcí v případě DAC

Aby se zajistilo plnění oznamovacích povinností podle DAC2, DAC4 a DAC6, je naprosto nezbytné vytvořit spolehlivý rámec sankcí. Rozdíly v rámci sankcí zavedeném členskými státy mohou narušit rovné podmínky a vést k nerovnoměrnému uplatňování DAC v celé EU.

Aby Komise tento problém odstranila, je připravena a ochotna spolupracovat s členskými státy a posoudit aktuální režimy sankcí a určit způsoby, jak je zlepšit v souladu s povinnostmi vyplývajícími z právních předpisů EU.

Zajištění úplné identifikace daňových poplatníků pomocí daňového identifikačního čísla EU (DIČ)

Aby správci daně členských států mohli dosáhnout většího pokroku při párování údajů získaných na základě výměny informací a zajistit automatizovanější identifikaci daňových poplatníků, je zapotřebí dalšího úsilí. Cílem je dosáhnout 100% míry shody.

Vzhledem k zásadnímu významu identifikačního čísla daňového poplatníka (DIČ) při identifikaci daňových poplatníků je vhodné zamyslet se nad koordinovanějším přístupem k identifikaci daňových poplatníků na úrovni EU. Komise nedávno zahájila studii o možném řešení problematiky DIČ. Studie posoudí právní a technickou proveditelnost a potenciální náklady/přínosy zavedení společného identifikátoru (DIČ EU) na základě stávajících identifikačních čísel. Studie rovněž prozkoumá možnosti, jak zajistit centralizovaný nástroj, který by daňovým orgánům a hospodářským subjektům umožnil ověřit soulad DIČ EU a zkontrolovat totožnost daňového poplatníka způsobem méně náročným na zdroje pomocí automatizovaných nástrojů.

Zvýšení systematického využívání údajů a zajištění lepší sledovatelnosti

Správci daně musí systematičtěji využívat údaje získané podle DAC pro vnitrostátní daňové postupy. Bez rutinního používání zůstává většina nákladů na stejné úrovni, ale přínosy nejsou maximalizovány.

Některé informace získané podle DAC se používají k předvyplnění daňových přiznání. Jedná se o doporučené využití údajů, které je třeba podporovat, ale které vyžaduje, aby byly včas podávány vysoce kvalitní údaje, jakož i efektivní mechanismus párování. Obecněji řečeno, údaje získané podle DAC by měly být automaticky využívány ve vnitrostátních systémech analýzy rizik. Tento krok vyžaduje lepší koncepci vnitrostátních systémů analýzy rizik, zvážení osvědčených postupů a prozkoumání technik a technologií, které umožňují využívání údajů podle DAC v reálném čase. Proto je důležité, aby v členských státech byly zavedeny kvalitní infrastruktury IT a členské státy uměly tyto systémy přizpůsobovat.

Aby bylo možné zlepšit odhady výsledků správní spolupráce v EU, je nezbytné zavést ukazatele a následně pracovat na zvýšení informovanosti veřejnosti. Komise zváží možnosti, jak zajistit, aby používání klíčových ukazatelů výkonnosti pro měření výsledků DAC1 až DAC4, které byly dohodnuty na summitu Evropské unie o správcích daní (TADEUS), bylo závaznější. Členské státy se rovněž vyzývají, aby rozvíjely iniciativy zaměřené na zvyšování povědomí o úloze a výsledcích správní spolupráce (zejména automatické výměně informací).

Výroční zpráva o výsledcích správní spolupráce v oblasti přímého zdanění by měla obsahovat souhrnné zveřejnění výsledků a dopadů používání údajů, které jsou předmětem výměny.

Lepší dodržování daňových předpisů a zvýšení efektivnosti prostřednictvím digitální transformace

Důležitým faktorem, jak zvýšit efektivnost správců daně, je digitální transformace. Lze ji využít k dalšímu zvýšení interoperability informačních systémů, aby systémy členských států mohly efektivně komunikovat mezi sebou a s oznamujícími osobami.

S ohledem na zjednodušení a racionalizaci stávající struktury IT, která podporuje podávání a výměnu informací podle DAC, by Komise mohla výhledově prozkoumat proveditelnost a posoudit náklady a přínosy vytvoření centralizovanějšího přístupu. Mohlo by se jednat o zřízení jediného přístupového místa pro výměnu a případně i oznamování informací podle DAC. Správci daně by tudíž nemuseli k výměně informací přistupovat tak často. Bylo by také možné centrálně identifikovat oznamující subjekty, takže by se informace musely podávat pouze jednou.

Takový centrální systém by mohl přinést značné úspory jak členským státům, tak oznamujícím subjektům, protože by umožnil úspory z rozsahu a racionalizaci investic do IT. Mohl by zvýšit celkovou pružnost IT rámce pro podávání a výměnu informací, protože změny by mohly být v jediném rámci prováděny rychleji než v IT rámci pro 27 členských států. Mohl by také přispět k dosažení dalších cílů souvisejících s DAC, zejména pokud jde o zvýšení kvality údajů.

5. Závěry

DAC poskytuje spolehlivý právní rámec, který usnadňuje výměnu značného množství informací, jež jsou stále častěji spárovány a využívány daňovými orgány (jak pro účely posouzení rizik, tak pro účely kontroly), a podporuje dobrovolné dodržování předpisů ze strany daňových poplatníků. Její fungování je účinné a účelné a náklady s tím spojené jsou úměrné dosaženým přínosům. Je obecně soudržná, ve srovnání s vnitrostátními a mezinárodními alternativami má přidanou hodnotu a je stále velmi důležitá pro dosažení svých cílů.

Navzdory značnému pokroku, kterého bylo od předchozího hodnocení dosaženo, stále existuje několik oblastí, v nichž by se mělo v krátkodobém horizontu dále usilovat o ještě lepší fungování DAC a zároveň o snížení administrativní zátěže pro podniky. Toho lze dosáhnout i) dobře koncipovaným zjednodušením (aniž by byly narušeny cíle DAC); ii) zlepšením rámce sankcí souvisejících s DAC; iii) usnadněním automatického sladění údajů podle DAC s vnitrostátními údaji; iv) zajištěním jednotného uplatňování DAC v celé EU. Mělo by se také dále usilovat o lepší využívání údajů a o vytvoření spolehlivé a automatické identifikace daňových poplatníků.

V dlouhodobém horizontu bude nutné prozkoumat možnosti, jak racionalizovat systémy IT a lépe využít digitální transformaci ke zlepšení analýzy rizik a zároveň zajistit členským státům úspory nákladů a snížit administrativní zátěž podniků.